

شب دوم
محرم الحرام ۱۴۳۵

هیئت دل

عزاداری موفق تر و به مقام، نزدیک تر است که در درجه اول به خودسازی موفق تر باشد.

زیرا کسی که پیام عاشورا را فهمیده باشد، خوب می داند که کسی، به سیدالشهداء (علیه السلام) نزدیک تر است که از شباهت و سنخیت بیشتری برخوردار باشد. بعلاوه خود سازی نوعی انتقام عملی از دشمنان امام حسین (علیه السلام) است. هر قدر تعداد انسان هایی که بیشترین شباهت را به امام حسین (علیه السلام) داشته باشند و پیرو مکتب آن حضرت باشند، در یک جامعه بیشتر باشند، دشمنان امام حسین (علیه السلام) و امام زمان (علیه السلام) خشمگین تر، ضعیف تر و منزوی تر می شوند و زمینه برای ظهور منتقم اصلی فراهم می گردد.

در درجه بعدی عزاداری موفق تر و به مقام نزدیک تر است که برای اهداف امام زمان (علیه السلام) قوی تر و مفید تر باشد.

و در کل می توان گفت: میزان صداقت یک عزادار در عمل ثابت می شود، نه در شعار...

مثلا نمازم را...

احترام پدر، مادر، دبیرم را...، نگاهم...، دلم...، گوشم را با تمام دلالتی که دارم به خاطر امامم مراقبت کنم.

پای نامه صد و چهل هزار امضا بود. نوشته بود: «بشتاب، ما چشم به راه تو هستیم...» نوشته بود: «ما با تو هستیم و صد هزار شمشیر ما با توست»

نوشته بود: «برای آمدنت آماده ایم و دیگر با والیان شهر نماز نمی خوانیم»

نوشته بود: «میوه ها رسیده و باغ ها سبز شده منتظرت هستیم» نامه در دست هایش؛ وسط بیابان روبروی سپاهی که راهش را بسته بودند ایستاد: «کسی را کشته ام که خونش را بخواهید؟! مالی را برده ام؟ کسی را زخمی کرده ام؟» بی دلیل هلهله کردند...

گفت: «مرا دعوت کرده اند. این نامه ها...» صداهای بی معنی و نامفهوم در آوردند تا صدایش نرسد. جلوتر آمد تا صورت هایشان را ببیند و ناگهان ساکت شد «شبت بن ربیع؟! حجار بن ابجر؟! قیص بن اشعث؟! یزید بن حارث؟!»

اسم ها ، همان اسم های پای نامه بود...

دیده ام ابر بهار است، بیا برگردیم
دلم از غصه فکار است، بیا برگردیم

آن سیاهی که عیان بود نه نخلستان است
لشگری بین غبار است؛ بیا برگردیم

هیئت متوسلین به حضرت قاسم بن الحسن علیهما السلام
دیرستان هیئت امنای امام موسی صدر (متوسطه اول) - قم المقدسه